

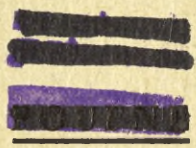
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

JAWNE

ASG WP wewn. 3799/84

Egz. nr 1

Ppłk dr Jan KUTYŁA

ZASADY WYKORZYSTANIA I DZIAŁANIA BATALIONU CHEMICZNEGO TYŁÓW ARMII

Skrypt

BIBLIOTEKA WOJSKA AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
Amal...
Nr ewid.

44360

WARSZAWA

1984

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

JAWNE

ASG WP wewn. 3799/84

Egz. nr 1

Pplk dr Jan KUTYŁA

ZASADY WYKORZYSTANIA I DZIAŁANIA BATALIONU CHEMICZNEGO TYŁÓW ARMII

Skrypt

BIBLIOTEKA SZTABOWA ASG WP
Archiwum Sztabu Generalnego Specjalny
Nr ewid.

44360

WARSZAWA

1984

JAWNE

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

ASG WP wewn. 3799/84

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 86 ust. 2
(Dz.U. RP Nr 11 poz. 95)
[Signature]
podpis

Egz. nr ... 1

PRZEKLASYFIKOWANO

Protokół Nr 12657

Ppłk dr Jan KUTYŁA

ZASADY WYKORZYSTANIA I DZIAŁANIA
BATALIONU CHEMICZNEGO TYŁÓW ARMII

Skrypt

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Oddziału Specjalnych

Nr ewid.

44360

SPIS TREŚCI

	Str.
Wstęp	4
I. Przeznaczenie, organizacja, wyposażenie i możliwości bojowe batalionu chemicznego tyłów operacyjnych	5
II. Zasady wykorzystania batalionu chemicznego tyłów armii	11
III. Działanie batalionu chemicznego tyłów armii w toku operacji armijnych	13
1. Działanie kompanii chemicznej	13
2. Działanie kompanii odkażania umundurowania	15
IV. Zabezpieczenie bojowe działań batalionu chemicznego tyłów armii	18
V. Praca dowódcy i sztabu batalionu w działaniach bojowych	19
VI. Dowodzenie w batalionie chemicznym tyłów armii	24
VII. Dokumenty bojowe batalionu chemicznego tyłów armii	25
BIBLIOGRAFIA	28
ZAŁĄCZNIKI:	
1. Przeznaczenie, dane taktyczno-techniczne instalacji AGW oraz możliwości odkażenia i dezynfekcji umundurowania	29
2. Przeznaczenie, dane taktyczno-techniczne instalacji BU-4 oraz możliwości odkażenia umundurowania	31
3. Możliwości jednorazowego załadowania wszystkich instalacji batalionu chemicznego tyłów armii oraz czas odkażenia, dezyn- fekcji i dezynsekcji w jednym cyklu technologicznym	33
4. Schemat kompanijnego punktu odkażenia umundurowania /wzór/	34
5. Pokwitowanie przyjęcia skażonych przedmiotów /wzór/	35
6. Książka ewidencji skażonego wyposażenia /wzór/	36
7. Sposoby odkażenia, dezynfekcji, dezynsekcji i dezaktywacji umundurowania i wyposażenia	37
8. Rozkaz bojowy dowódcy batalionu chemicznego tyłów armii	39
9. Schemat łączności radiowej batalionu chemicznego tyłów armii.	40
10. Mapa robocza dowódcy batalionu chemicznego tyłów armii	41

W S T Ę P

Następstwa, jakie może wywołać zastosowanie przez nieprzyjaciela broni chemicznej jako jednej z najbardziej niszczycielskich broni z arsenału BMR, wymagają szybkiej realizacji specjalistycznych przedsięwzięć, mających na celu odtworzenie zdolności bojowej porażonych wojsk. Najbardziej złożone i podstawowe przedsięwzięcia w tym zakresie wykonują pododdziały /oddziały/ wojsk chemicznych. Na szczeblu armii i frontu obok już istniejących wojsk chemicznych, zorganizowano batalion chemiczny tyłów armii /frontu/. Jest on samodzielnym pododdziałem wojsk chemicznych, wykonującym część sił zadania zabezpieczenia chemicznego na korzyść jednostek i obiektów tyłowych. Jednocześnie jest on jedynym pododdziałem specjalistycznym, przeznaczonym do odkażania umundurowania. Skażone przedmioty mundurowe i indywidualne środki ochrony przed skażeniami z pułkowych i dywizyjnych punktów zbiórki skażonego umundurowania będą dostarczone do punktów odkażania umundurowania rozwijanych siłami pododdziałów odkażania umundurowania batalionów chemicznych tyłów armii /frontu/. Oprócz pododdziałów odkażania umundurowania w skład wspomnianych batalionów wchodzi również kompanie chemiczne - pododdziały mające w swym składzie siły i środki przeznaczone do rozpoznawania skażeń promieniotwórczych i chemicznych oraz do prowadzenia zabiegów specjalnych i sanitarnych.

W niniejszym skrypcie przedstawiono przeznaczenie, organizację, wyposażenie i możliwości bojowe batalionu chemicznego tyłów armii oraz zasady jego wykorzystania i działania. Opisano również pracę dowódcy i sztabu batalionu, dokumenty bojowe oraz zasady zabezpieczenia jego działań. Układ i treść skryptu są dostosowane do potrzeb studiowania problematyki zabezpieczenia chemicznego tyłów operacyjnych przez słuchaczy Akademii Sztabu Generalnego WP.

I. PRZEZNACZENIE, ORGANIZACJA, WYPOSAŻENIE I MOŻLIWOŚCI BOJOWE
BATALIONU CHEMICZNEGO TYŁÓW OPERACYJNYCH

Batalion chemiczny tyłów armii /frontu/ jest samodzielnym pododdziałem wojsk chemicznych, przeznaczonym do wykonywania-częścią swoich sił - zadań zabezpieczenia chemicznego na korzyść jednostek i obiektów tyłowych, oraz odkażania skażonego umundurowania w innych elementach ugrupowania operacyjnego, w całym obszarze działań armii.

W Wojsku Polskim występują dwie struktury organizacyjne batalionu chemicznego tyłów operacyjnych: batalion chemiczny tyłów armii^{1/} i batalion chemiczny tyłów frontu^{2/}.

Batalion chemiczny /bchem/ tyłów armii, o stanie osobowym 310 żołnierzy składa się z:

- kompanii chemicznej; 59 plrs 12 (4x3) plzs30 G IRS M-800 (36) u.a
- dwóch kompanii odkażania umundurowania;
- plutonu remontu samochodów;
- plutonu zaopatrzenia;
- plutonu medycznego.

Batalion chemiczny tyłów frontu, o stanie osobowym 404 żołnierzy, posiada te same pododdziały, ale skład jego kompanii chemicznej i odkażania umundurowania jest nieco inny, niż w bchem tyłów armii. Natomiast plutony: remontu samochodów i medyczny są identyczne w obydwu strukturach.

Struktura organizacyjna i wyposażenia kompanii chemicznej /kchem/ umożliwi jej prowadzenie rozpoznania skażeń, kontroli stopnia skażenia i wykonywanie zabiegów specjalnych. Kompania chemiczna bchem tyłów armii składa się z: plutonu rozpoznania skażeń /pięć drsk/ i plutonu zabiegów specjalnych, natomiast kompania chemiczna bchem tyłów frontu - z dwóch plutonów rozpoznania skażeń /po cztery drsk w plutonie/ oraz trzech plutonów zabiegów specjalnych. Możliwości kompanii chemicznej występującej w obydwóch strukturach /armijnej i frontowej/ przedstawiono w tabeli 1.

Kompanie odkażania umundurowania /kou/ są przeznaczone do prowadzenia odkażania, dezynfekcji i dezynsekcji umundurowania, obuwia, oporządzenia i indywidualnych środków ochrony przed skażeniami. Z analizy struktury organizacyjnej kou batalionów chemicznych tyłów armii i frontu /tabela 2/ wynika, że tylko pierwsze kompanie odkażania umundurowa-

1/ Schemat nr F/056 /dla celów ćwiczebnych/. Biblioteka Naukowa ASG WP, nr ewid. 020686.

2/ Schemat nr F/055 /dla celów ćwiczebnych/ - tamże.

Możliwości bojowe kompanii chemicznej bchem tyłów armii
i frontu w zakresie wykonania zadań specjalistycznych zabezpieczenia chemicznego

Specjalność	Zadania /przedsięwzięcia/	Możliwości /drrsk, instalacji/	Możliwości bchem tyłów armii /drrsk, instalacji/	Możliwości bchem tyłów frontu /drrsk, instalacji/	możliwości
Rozpoznanie skażeń	Zorganizowanie posterunków obserwacji skażeń /POSK/ lub patroli rozpoznania skażeń /PRSK/	Możliwości jednostkowe /drrsk, instalacji/ jedna drrsk = jeden POSK lub PRSK	5	5 POSK lub 5 PRSK	8 POSK lub 8 PRSK
	Rozpoznanie rejonów rozmieszczenia wojsk	dwie drrsk = jeden rejon batalionu /btr, brem/	5	2 rejonny	8
	Rozpoznanie dróg marszu	Jedna drrsk = jedna droga marszu	5	5 dróg marszu	8
	Rozpoznanie rejonów uderzeń jądrowych	dwie drrsk = jeden rejon	5	2 rejonny	8
Kontrola stopnia skażenia ludzi	Kontrola stopnia skażenia ludzi	Jedna drrsk = 60 ludzi/h /jeden żołn. = 1/	5	300 żołnierzy/h	8
	Kontrola stopnia skażenia sprzętu bojowego	Jedna drrsk = 12 jo/h /jedna jo = 5/	5	60 jo/h	8
Zabiegi sanitarne	Zabiegi sanitarne	Jedno UG = 96 ludzi/h	1	96 żołnierzy/h	3
	Odkazanie sprzętu bojowego	Jedna inst. IRS = 6 jo/h	6	36 jo/h	18
	Dezaktywacja sprzętu bojowego	Jedna IRS = 6 jo/h jeden ZP-800 = 24 jo/h	6	60 jo/h	18
Odkazanie drogi skażonej iperytem	Odkazanie drogi skażonej iperytem	Jedna IRS = 500 mb/1 l/m ² /pas szer. 5 m/	6	3000 mb/1 l/m ²	18
	Odkazanie drogi skażonej ST Vx	Jedna IRS = 250 mb/2 l/m ² /jedn. napełn. = 2500 l/	6	1500 mb/2 l/m ²	18
				1,5 km	4,5 km

UWAGA: Sumując możliwości bchem tyłów armii i frontu w zakresie zabiegów specjalnych, należy dodatkowo uwzględnić 6 instalacji IRS /po 3 w każdej kou/.

Tabela 2.

Struktura i zasadnicze wyposażenie kompanii odkażania umundurowania
 bchem tyłów armii i frontu

Kompanie odkażania umundurowania	Bataliony chemiczne tyłów					
	a r m i i			f r o n t u		
	plutony	drużyny	instalacje	plutony	drużyny	instalacje
1 kompania	1	2	2 AGW	2	4	4 AGW
	1	2	2 BU	1	2	2 BU
2 kompania	1	2	2 AGW	1	2	2 AGW
	2	4	4 BU	2	4	4 BU
Razem	5	10	4 AGW 6 BU	6	12	6 AGW 6 BU

nia różnią się ilością plutonów i instalacji. Natomiast organizacja i wyposażenie drugich kompanii bchem jest w obu strukturach - identyczna. W sumie, bchem tyłów frontu posiada o dwie instalacje AGW więcej, niż bchem tyłów armii.

Możliwości wykonania zadań przez kompanie odkażania umundurowania bchem tyłów operacyjnych zależą od:

- ilości i wydajności instalacji specjalnych;
- rodzaju i asortymentu skażonego /zakążonego/ umundurowania, oporządzenia i indywidualnych środków ochrony przed skażeniami;
- rodzaju środka trującego /biologicznego/, którym skażono umundurowanie i gęstości skażenia na jednostce powierzchni;
- wyboru technologii odkażania lub dezynfekcji skażonego umundurowania;
- warunków atmosferycznych i pory roku;
- organizacji pracy na punktach odkażania.

Możliwości bojowe kompanii odkażania umundurowania określa się w oparciu o normę jednorazowego załadowania i czas trwania odkażania /dezynfekcji/ w poszczególnych instalacjach.

Normy odkażania umundurowania dla poszczególnych instalacji przedstawiono w załącznikach nr 1 i 2. W oparciu o nie obliczono możliwości bojowe 1 i 2 kompanii odkażania umundurowania batalionu chemicznego tyłów armii w jednym cyklu technologicznym. Przedstawiono je w tabelach 3 i 4. Natomiast możliwości jednorazowego załadowania wszystkich instalacji batalionu chemicznego tyłów armii oraz czas odkażania, dezynfekcji i dezynsekcji w jednym cyklu technologicznym pokazano w załączniku nr 3. W kalkulacjach należy przyjmować ciągłą pracę instalacji w czasie średnio 10 godzin na dobę. Pozostały czas przewidziany jest na sprawy porządkowo-organizacyjne, wypoczynek, przeglądy, remont i obsługę techniczną sprzętu oraz przegrupowanie batalionu lub jego pododdziałów.

Z informacji zawartych w tabelach 3 i 4 oraz w załączniku nr 3 wynika, że różne rodzaje umundurowania i wyposażenia wymagają różnego czasu odkażania. Na przykład przedmioty skażone recepturami zagęszczonymi iperytu /włączając czas na rozwinięcie i zwinięcie instalacji oraz osiągnięcie gotowości do odkażania/ wymagać będą odkażania w cyklu technologicznym, trwającym ponad 10 godzin. Przy innych rodzajach skażeń, w czasie 10 godzin cykl technologiczny może być powtórzony 2-5 razy /w zależności od rodzaju przedmiotów mundurowych/. Tak więc, dokładne ilości odkażonego umundurowania w ciągu 10 godzin pracy będą zależne od rodzaju umundurowania i wyposażenia oraz skażenia.

Pluton remontu samochodów jest przeznaczony do wykonywania napraw pojazdów mechanicznych i wyposażenia specjalnego pododdziałów batalionu.

Tabela 3

Możliwości wykonania zadań przez 1 kompanię odkazania umundurowania bchem tyłów A w jednym cyklu technologicznym

Nazwa przedmiotu	plou AGW			plou BU-4			Ogółem 1 kou	
	Normy załadowania /dwie instalacje AGW/	Czas odkazania miotów skazonych w h przed zainstalowaniem /dwie instalacje AGW/	Czas odkazania w h przed zainstalowaniem /dwie instalacje AGW/	Normy załadowania 8 kotłów /dwa instalacje/	Czas zainstalowania /w h/	Odkazanie	Dezynfekcja i dezynsekcja	
1								
2								
Kompletne umundurowanie	788 kpl.	1,5	1	9	10	12	12	
Umundurowanie wlotowe /spodnie i kurtka/	1200 par	3	1	15	320 kpl.	3	1088 kpl.	788 kpl.
Obuwie filcowe	2400 par	3	1	-	-	-	1200 par	-
Płaszcz ochronny i odzież ochronna	512 szt.	2,5	4	30	240 par/17	47	2640 par	-
Płótno brezentowe	1040 m ²	3	1	30	160 szt.	4	672 szt.	512 szt.
Buty skórzane	2880 par	4	6	12	240 m ²	3	1320 m ²	1040 m ²
Trzewiki	4800 par	4	6	12	-	-	2880 par	-
Kozuszki	512 szt.	4,5	6	-	-	-	4800 par	-
							512 szt.	512 szt.

1/ Dotyczy butów gumowych odkazanych w kotłach instalacji BU-4.

Pluton zaopatrzenia przewozi i przechowuje zapasy środków materiałowych.

Pluton medyczny jest przeznaczony do udzielania pomocy rannym oraz ich ewakuacji do szpitali polowych.

Batalion chemiczny tyłów operacyjnych może prowadzić odkażanie umundurowania w dzień i w nocy /posiada połowe elektrownie oświetleniowe/ oraz zimą w warunkach niskich temperatur. Ześrodkowuje się w rejonie o powierzchni 5-7 km², zaś do działań rozwija się na obszarze 25 km². Może maszerować w dzień z prędkością do 40 km/h, w nocy - 25 km/h. Długość kolumny marszowej batalionu wynosi 3,5 - 4 km.

II. ZASADY WYKORZYSTANIA BATALIONU CHEMICZNEGO TYŁÓW ARMII

Batalion chemiczny tyłów armii wykorzystywany jest zgodnie z decyzją szefa wojsk chemicznych armii. Zasady jego wykorzystania pozostają w ścisłym związku z rodzajem zadań wykonywanych przez wojska i tyły armii oraz stopniem zagrożenia skażeniami elementów ugrupowania operacyjnego armii. Ze względu na to występują specyficzne właściwości wykorzystania batalionu w toku przegrupowania wojsk armii; jej tyłów na dużą odległość oraz w czasie prowadzenia operacji zaczepnych i obronnych.

Podczas przegrupowania wojsk armii na dużą odległość batalion chemiczny tyłów armii prowadzi rozpoznanie skażeń oraz w razie potrzeby zabiegów specjalne, na korzyść jednostek i urządzeń tyłowych. Może przeprowadzać odkażanie, dezynfekcję i dezynsekcję skażonego umundurowania, oporządzenia i indywidualnych środków ochrony przed skażeniami - zebranych w rejonach: wyjściowym do przegrupowania, dziennego lub nocnego odpoczynku oraz ześrodkowania po zakończeniu marszu /wyjściowym do operacji/. Batalion może wykonywać marsz całością sił, jednak w związku z wykonywaniem przez jego pododdziały szeregu przedsięwzięć zabezpieczenia chemicznego na korzyść jednostek i urządzeń tyłowych /przed wszystkim ABMZ i ABR/, niektóre pododdziały batalionu mogą być wcześniej przydzielone do ABMZ lub ABR. Na przykład drużyny rozpoznania skażeń kompanii chemicznej mogą być przydzielone do poszczególnych batalionów transportowych /remontowych/ i SD ABMZ jeszcze przed rozpoczęciem marszu, a pluton zabiegów specjalnych może stanowić odwód chemiczny ABMZ lub ABR i przegrupowywać się w jej składzie. Po przybyciu do rejonu ześrodkowania kompania chemiczna rozmieścza się również w ugrupowaniu ABMZ lub ABR.

Dowództwo batalionu z kompaniami odkażenia umundurowania tworzą natomiast odwód armijny, przeznaczony do wykorzystania w razie zastosowania przez nieprzyjaciela broni chemicznej i skażenia umundurowania trwa-

łymi środkami trującymi. Batalion w takim składzie przegrupowuje się do rejonu ześrodkowania po wyznaczonej mu drodze. Może on maszerować w ugrupowaniu ABMZ lub ABR, albo wykonywać marsz samodzielnie. Po przybyciu do rejonu ześrodkowania tyłów armii rozmieszcza się w wyznaczonym miejscu /rejonie/ i pozostaje w gotowości do rozwinięcia punktów odkażania umundurowania. Kompanie odkażania umundurowania mogą być też rozmieszczone w jednym rejonie /tworzą wtedy jeden odwód/ lub w dwóch rejonach /tworzą dwa odwody/.

Powyższy wariant przegrupowania batalionu dotyczy raczej sytuacji, kiedy w czasie marszu nie będzie potrzeby odkażania umundurowania. Natomiast w razie zaistnienia takiej konieczności, batalion chemiczny tyłów armii /bez kchem/ będzie zmuszony rozwijać punkty odkażania umundurowania w pasie przegrupowania armii zarówno w rejonach odpoczynków, jak też w dowolnych punktach obok dróg marszu wojsk, gdzie będzie zebrane skażone umundurowanie. W tej sytuacji rejon odpoczynków należy traktować, jako miejsca /punkty/ zbiórki skażonego umundurowania, a następnie - pracy pododdziałów odkażania umundurowania. Biorąc pod uwagę różnice w położeniu tych miejsc oraz długie cykle odkażania umundurowania, kompanie batalionu będą z zasady działać samodzielnie, a czas ich przybycia do rejonu ześrodkowania /wyściowego do operacji/ będzie różny, a w sumie - na pewno opóźniony nie tylko w stosunku do wojsk drugiego rzutu operacyjnego, ale również i tyłów armii.

W toku operacji zaczepnej batalion chemiczny tyłów armii wykonuje specjalistyczne przedsięwzięcia zabezpieczenia chemicznego w tyłach armii, jak też w całym pasie operacji. W tym etapie działań kompania chemiczna nadal pozostaje w dyspozycji dowódcy ABMZ lub ABR, wykonując zgodnie z jego decyzją, zadania w zakresie rozpoznania skażeń i zabiegów specjalnych. Natomiast kompanie odkażania umundurowania tworzą jeden lub dwa armijne odwody chemiczne, przegrupowujące się w toku operacji zaczepnej jeden raz na 1-2 doby. Na sposób przemieszczania się odwodu /odwodów/ będzie mieć wpływ: ilość i położenie punktów zbiórki skażonego umundurowania oraz czas zakończenia prac związanych z odkażaniem /dezynfekcją, dezynsekcją/ umundurowania.

W związku z tym odwód /odwody/ będzie się przegrupowywał z zasady samodzielnie.

Przydzielenie kompanii odkażania umundurowania do związku taktycznego lub innego elementu ugrupowania operacyjnego armii nie będzie miało miejsca, ze względu na różnice w ich możliwościach manewrowych i czasie wykonywania zadań bojowych /bchem w jednym miejscu - jedną dobę/. Jeżeli w związku taktycznym lub innym elemencie ugrupowania operacyjnego zostały zgromadzone duże ilości skażonego umundurowania,

wówczas kompania otrzymuje zadanie jego odkażenia od dowódcy bchem.

W czasie prowadzenia operacji obronnej batalion chemiczny rozmieszcza się między pierwszym a drugim rzutem operacyjnym lub w rejonie tyłów armii. Kompanię chemiczną przydziela się do ABMZ lub ABR. Wykonuje ona zadania w zakresie rozpoznania skażeń i zabiegów specjalnych zgodnie z decyzją dowódcy ABMZ lub ABR. Kompanie odkażenia umundurowania tworzą odwód /odwody/ chemiczny. Odwody te mogą rozwijać kompanijne lub plutonowe punkty odkażenia przy składach mundurowych armii, częściej - przy dywizyjnych punktach zaopatrzenia /DPZ/ lub punktach zabiegów specjalnych /PZS/, rozwijanych siłami BChem armii. Takie wykorzystanie odwodów eliminuje dowóz skażonego umundurowania i środków ochrony przed skażeniami ze związków taktycznych do rejonu tyłów armii, a także skraca drogę jego dowozu z punktów zbiórki skażonego umundurowania do punktów odkażenia.

W przypadku zgromadzenia w punkcie zbiórki większej ilości skażonego umundurowania /zapewniającej pracę jednej kompanii odkażenia umundurowania na okres co najmniej 5 godzin/, kompanię odkażenia umundurowania kieruje się w ten rejon celem rozwinięcia zespołu punktów odkażenia umundurowania /POU/.

III. DZIAŁANIE BATALIONU CHEMICZNEGO TYŁÓW ARMII W TOKU OPERACJI ARMIDNYCH

Na działania bojowe batalionu chemicznego tyłów armii składają się sposoby działań jego pododdziałów, różniących się od siebie przeznaczeniem, wyposażeniem, a tym samym specyficzną taktyką i techniką wykonywania zadań. W pierwszym rozdziale opracowania przedstawiono podstawowe zadania, wykonywane przez kompanię chemiczną /tabela 1/ oraz kompanie odkażenia umundurowania batalionu /tabela 2/. W niniejszym rozdziale omówione zostaną szczegółowe zadania tych pododdziałów i sposoby ich działań.

1. Działanie kompanii chemicznej

Kompanię chemiczną przydziela się z reguły kwatermistrzowi - zastępcy dowódcy armii. Działa ona zgodnie z decyzją dowódcy tego elementu ugrupowania tyłów armii, któremu w całości lub w części zostanie podporządkowana przez kwatermistrza.

Organizacja i wyposażenie kchem pozwala jej na wykonywanie szeregu zadań, a w szczególności:

- wykrywania wybuchów jądrowych i określanie ich parametrów;
- rozpoznania skażeń promieniotwórczych i chemicznych;
- prowadzenia kontroli napromienienia żołnierzy oraz stopnia skażenia uzbrojenia, sprzętu bojowego i środków materiałowych;
- prowadzenia obserwacji meteorologicznej i rozpoznania anemometrycznego;
- prowadzenia zabiegów specjalnych uzbrojenia, sprzętu bojowego oraz zabiegów sanitarnych żołnierzy;
- odkażenia odcinków skażonych dróg /terenu/.

Realizację powyższych zadań zapewniają pododdziały kompanii chemicznej, które działają jako poszczególne specjalistyczne elementy najczęściej samodzielnie i niezależnie od siebie.

Pluton rozpoznania skażeń /kchem/ może działać całością sił /w liczbie 5 drużyn rozpoznania skażeń/ lub poszczególnymi drużynami. Najczęściej jednak drużyny rozpoznania skażeń będą przydzielane do dyspozycji dowódców /szefów/ oddziałów tyłowych /składów/. W przypadku przydzielenia drużyny do określonego elementu ugrupowania tyłów /jednostki lub urządzenia tyłowe/, zadanie będzie jej stawiał dowódca /szef/, do którego została przydzielona. W przypadku działania plutonu rozpoznania skażeń całością sił, zadanie poszczególnym drużynom będzie stawiać osobiście dowódca plutonu. Może on je otrzymać od dowódcy tego elementu ugrupowania, do którego pluton został przydzielony lub od dowódcy kompanii chemicznej. W czasie rozpoznania skażeń dowódca plutonu kieruje działaniem drużyn /jeżeli pluton działa całością sił/ i osobiście wykonuje zadanie na ważnym /trudnym/ kierunku.

Dowódca batalionu chemicznego tyłów armii przydzielając kompanię chemiczną do ABMZ, może pozostawić sobie odwód w ilości jednej-dwóch drużyn rozpoznania skażeń. W tym wypadku zadania rozpoznania skażeń w jednostkach i urządzeniach tyłowych wykonywać będą trzy-cztery drużyny.

Pluton zabiegów specjalnych kchem przeprowadza zabiegi specjalne uzbrojenia, sprzętu bojowego, oporządzenia i indywidualnych środków ochrony przed skażeniami oraz zabiegi sanitarne żołnierzy. Ponadto odkaża i dezynfekuje odcinki dróg /terenu/. Może być również wykorzystywany do lokalizowania i gaszenia pożarów punktowych. Działa w zasadzie całością sił, organizując punkt zabiegów specjalnych.

Pluton organizuje i prowadzi zabiegi specjalne i sanitarne na korzyść jednostek i urządzeń tyłowych. Może także prowadzić odkażanie i dezynfekcję dróg oraz powierzchni terenu i obiektów, w bazach szpitalnych, składach i urządzeniach tyłowych. Jeśli kompania chemiczna będzie przydzielona do ABMZ, wówczas pluton zabiegów specjalnych będzie wykonywać zadania na jej korzyść.

Zadanie plutonowi rozpoznania skażeń i plutonowi zabiegów specjalnych każdorazowo będzie stawiać dowódca kompanii chemicznej/jeżeli żaden z wymienionych pododdziałów, nie zostanie wcześniej przydzielony do określonego elementu ugrupowania tyłów armii/. Dowódca kchem otrzymuje zadanie od dowódcy /szefa/ elementu ugrupowania tyłów armii, do którego kompania została przydzielona lub od dowódcy batalionu chemicznego.

Dowódca kompanii chemicznej po otrzymaniu zadania analizuje je, dokonuje kalkulacji czasu, sił i środków, po czym wydaje rozkaz bojowy. W rozkazie podaje:

- w pierwszym punkcie - wiadomości o nieprzyjacielu i charakter jego działania;
- w drugim punkcie - zadania przełożonego;
- w trzecim punkcie - zadania kompanii chemicznej;
- w czwartym punkcie - decyzję dowódcy kompanii i sposób jej wykonania;
- w piątym punkcie - po słowie "rozkazuję" stawia zadanie bojowe plutonowi rozpoznania skażeń i plutonowi zabiegów specjalnych oraz podaje sygnały alarmowe;
- w szóstym punkcie - normy zużycia materiałów podczas wykonywania zadań bojowych /rozpoznania skażeń i zabiegów specjalnych/;
- w siódmym punkcie - czas gotowości do wykonania zadań bojowych;
- w ósmym punkcie - swoje miejsce i zastępców.

2. Działanie kompanii odkażania umundurowania

Dwie kompanie odkażania umundurowania bchem tyłów w toku armijnych operacji najczęściej będą działać w składzie jednego lub dwóch odwołów chemicznych. Każdy dowódca kompanii będzie otrzymywać oddzielnie zadanie od dowódcy batalionu chemicznego tyłów armii. Dowódca kompanii analizuje zadanie, kalkuluje czas i możliwości /siły i środki/ oraz wydaje rozkaz bojowy, w którym podaje:

- w pierwszym punkcie - wiadomości o nieprzyjacielu i charakter jego działania;
- w drugim punkcie - zadania przełożonego;
- w trzecim punkcie - zadanie kompanii;
- w czwartym punkcie - decyzję dowódcy kompanii i sposób jej wykonania;
- w piątym punkcie - po słowie "rozkazuję" stawia zadania bojowe plutonom odkażania umundurowania oraz podaje sygnały alarmowe;
- w szóstym punkcie - normy zużycia materiałów podczas odkażania

umundurowania i wykonywania zadania bojowego;

- w siódmym punkcie - gotowość do rozpoczęcia odkażania umundurowania oraz czas zakończenia odkażania;

- w ósmym punkcie - swoje miejsce i zastępcy.

W czasie przeprowadzania odkażania, dowódca kompanii znajduje się kolejno przy poszczególnych plutonach, a jeśli plutony działają oddzielnie, to przy jednym z plutonów. Kontroluje on przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i ustalonych norm odkażania, prawidłowość odkażania oraz eksploatacji instalacji, a także organizuje zabezpieczenie bojowe działań.

Pododdziały odkażania umundurowania - zależnie od sytuacji bojowej oraz ilości skażonego umundurowania mogą rozwijać:

- siłami plutonu odkażania umundurowania - punkt odkażania umundurowania /POU/ o wymiarach 100 x 150 m;

- siłami kompanii odkażania umundurowania - zespół punktów odkażania umundurowania^{3/}. Kompania rozwija zespół punktów odkażania w rejonie o powierzchni 1000 m x 500 m. Schemat takiego zespołu przedstawiono na rysunku - załącznik nr 4, jako kompanijny POU;

- siłami batalionu chemicznego tyłów operacyjnych - rejon odkażania umundurowania, składający się z dwóch kompanijnych zespołów POU oddalonych od siebie nie mniej jak 3 km.

Rejon rozwinięcia punktu odkażania umundurowania powinien:

- mieć powierzchnię umożliwiającą rozśrodkowanie poszczególnych elementów punktu i instalacji;

- umożliwiać wytyczenie bezkolizyjnych dróg transportu skażonego sprzętu i umundurowania z odkażonym lub czystym;

- posiadać dogodne drogi dojazdu i wyjazdu;

- zapewniać możliwość odpływu skażonych roztworów i wody bez zagrożenia zanieczyszczeniem źródeł wody lub rejonów zamieszkałych;

- zapewniać bezpieczeństwo wojsk i ludności przed porażeniem parami ŚT /oddalenie POU od rejonów rozmieszczenia wojsk i rejonów zamieszkałych powinno wynosić co najmniej 500 m/;

- znajdować się w pobliżu źródeł wody;

- posiadać dogodne warunki maskowania i obrony.

Punkt odkażania umundurowania najogólniej obejmuje: miejsca rozwinięcia poszczególnych instalacji i urządzeń pomocniczych, miejsce sortowania i składowania skażonego umundurowania i oporządzenia, oraz odkażonego miejsca nakładania i zdejmowania odzieży ochronnej, ukrycia dla stanu osobowego i środków materiałowych, wytyczone i oznakowane drogi komunikacji wewnętrznej oraz transportu skażonego umundurowania.

3/ Pierwsza kompania bchem tyłów armii może rozwinąć dwa, a druga - trzy POU.

Rejon POU dzieli się na dwie części: czystą i brudną. Rozmieszczenie części czystej uzależnione jest od kierunku wiatru, ukształtowania terenu położenia źródeł wody itp. W stosunku do części brudnej, część czystą zawsze wybiera się od strony nawietrznej, aby nie przedostały się do niej pary środków trujących.

Część brudna - obejmuje rejon wykonywania prac z przedmiotami skażonymi. Rozmieszcza się tu magazyn i plac sortowania skażonego umundurowania i oporządzenia, miejsca zdejmowania środków ochrony przed skażeniami, drogi transportu wewnętrznego skażonego umundurowania, ukrycia dla stanu osobowego i stanowiska obronne.

Część czysta - stanowi miejsce wykonywania prac z przedmiotami odkażonymi. Rozmieszcza się tu między innymi agregaty i wyposażenie pomocnicze instalacji, namiot do kąpieli stanu osobowego, magazyn i plac sortowania odkażonego umundurowania, płace lub urządzenia suszarni, miejsce nakładania odzieży ochronnej, ukrycia dla stanu osobowego, miejsce składowania środków materiałowo-technicznych.

Na linii rozgraniczenia części brudnej i czystej umieszcza się i rozwija instalacje do odkażania. W celu utrzymania komunikacji wewnątrz POU, wykonuje się przejścia z części brudnej na czystą, każde o długości około 2 m i szerokości 1 m, wysypane wapnem chlorowanym lub zasadowym podchlorynem wapnia. Linię rozgraniczenia części brudnej i czystej oznacza się widocznymi znakami lub trasuje. Całą część brudną oznacza się tablicami ostrzegawczymi i znakami z napisem „SKAŻONE”.

Punkty odkażania umundurowania powinny być rozwijane w pobliżu dróg, lub w rejonach posiadających dobre dojazdy i wyjazdy. Taki wybór rejonów umożliwi skrócenie czasu transportu skażonego umundurowania. Na przyjęcie do magazynu umundurowania, obuwie, oporządzenia i środki ochrony przed skażeniami, magazynier wystawia pokwitowanie /załącznik nr 5/. Pokwitowanie to stanowi podstawę odbioru odkażonego umundurowania. Przedmioty mundurowe przyjęte do odkażania wpisuje się do "książki ewidencji skażonego wyposażenia" /wzór książki załącznik nr 6/.

Jeżeli przewiduje się, że odkażanie umundurowania będzie wykonywane w warunkach nocy, rozpoznanie rejonu rozwijania należy przeprowadzić w okresie dnia, dokładnie określając miejsce rozwijania instalacji i urządzeń pomocniczych, drogi wjazdu i wyjazdu oraz transportu wewnętrznego. Należy ponadto przewidzieć rozmieszczenie punktów świetlnych z zachowaniem niezbędnych warunków maskowania.

Przy rozwijaniu punktów odkażania umundurowania w lesie należy je rozmieszczać na polanach /w miarę możliwości przewiewnych/, na skraju lasu, drogach leśnych lub duktach. W górach, POU rozmieszcza się wzdłuż dróg, w dolinach lub na tarasach wzniesień, w miarę możliwości

w pobliżu rzek, strumieni lub zamkniętych zbiorników wody. W warunkach zimowych, punkty odkażania umundurowania rozwija się w pobliżu dróg, w niezamieszkałych opuszczonych miejscowościach, samotnych zabudowaniach lub w lesie.

W warunkach niskich temperatur, w pobliżu POU przygotowuje się ogrzewane pomieszczenia, a instalacje i zbiorniki wody zabezpiecza przed zamrożeniem.

Sposób odkażania, dezynfekcji i dezynsekcji umundurowania i oprzężenia oraz środków ochrony przed skażeniami po ich dostarczeniu na punkt odkażania określa komendant POU, w zależności od ilości skażonego umundurowania, rodzaju skażeń /zakażeń/ oraz posiadanych instalacji i urządzeń. Sposoby odkażania, dezynfekcji, dezynsekcji i dezaktywacji umundurowania i wyposażenia przedstawiono w załączniku nr 7.

IV. ZABEZPIECZENIE BOJOWE DZIAŁAŃ BATALIONU CHEMICZNEGO TYŁÓW ARMII

Zabezpieczenie bojowe działań batalionu chemicznego tyłów armii organizują, w myśl wytycznych sztabu armii^{4/} i dowódcy batalionu - szef sztabu, jego pomocnicy oraz kwatermistrz i szef służb technicznych, zgodnie z zakresem swoich obowiązków służbowych.

Planowanie i organizowanie zabezpieczenia bojowego działań obejmuje: precyzowanie zadań specyficznych dla danej sytuacji i każdego rodzaju zabezpieczenia, określenie i wydzielenie sił i środków niezbędnych do ich wykonania, przekazywanie zadań wykonawcom oraz ustalenie sposobów współdziałania. Zadania zabezpieczenia bojowego działań przekazuje się dowódcom kompanii w formie ustnych wytycznych.

W ramach zabezpieczenia bojowego działań w batalionie wykonywane są przedsięwzięcia z zakresu obrony przed bronią masowego rażenia, ubezpieczenia, zabezpieczenia inżynieryjnego, chemicznego, maskowania i zabezpieczenia tyłowego.

W ramach obrony przed bronią masowego rażenia /OPBMR/, w batalionie i jego pododdziałach prognozuje się sytuację skażeń chemicznych, powiadamia się podległe pododdziały o skażeniach, rozpoznaje rejony skażone w obszarze działań pododdziałów batalionu, organizuje przekraczanie przez pododdziały stref skażonych, przeprowadza się kontrolę napromienienia żołnierzy i stopnie skażenia sprzętu oraz likwiduje skutki uderzeń bronią masowego rażenia. Poszczególne przedsięwzięcia są organizowane przez sztab batalionu i wykonywane przez pododdziały. Sposób ich wykonania nie odbiega od ustaleń instrukcyjnych.

4/ W sztabie batalionu i w pododdziałach.

Ubezpieczenie organizuje się zarówno w marszu, jak i na postoju. W czasie marszu kompania ubezpiecza się przez wysłanie patrolu na samochodzie /kchem poprzez wysłanie patrolu na transporterze BRDM-2rs/ na odległość 300-500 m od sił głównych. W rejonie rozmieszczenia każda kompania organizuje ubezpieczenie postoju własnymi siłami, włącznie z ochroną i obroną poszczególnych instalacji.

W ramach zabezpieczenia inżynierskiego pododdziały batalionu wykonują ukrycia dla ludzi, a w sprzyjających warunkach również dla sprzętu. Zakres wykonywanych prac zależy od czasu przebywania pododdziałów batalionu w wyznaczonych rejonach.

Przedsięwzięcia zabezpieczenia chemicznego są wykonywane w ramach OPBMR. W miarę potrzeb prowadzi się m.in. rozpoznanie skażeń chemicznych i promieniotwórczych, prognozuje skażenia chemiczne, dokonuje pomiarów stopnia skażenia chemicznego i promieniotwórczego oraz prowadzi zabiegi sanitarne i specjalne. Sztab batalionu organizuje zaopatrywanie pododdziałów w niezbędny sprzęt i materiały chemiczne.

Maskowanie organizuje sztab batalionu, a realizują je poszczególne kompanie. Polega ono na ukryciu instalacji i innych pojazdów bądź przystosowaniu ich do otaczającego tła przez wykorzystanie siatek maskujących.

Zabezpieczenie tyłowe organizuje szef sztabu wspólnie z kwatermistrem i szefem służb technicznych. Kwatermistrz organizuje dowóz do poszczególnych kompanii żywności, paliwa, amunicji i innych środków materiałowych. Wykorzystuje do tego celu pluton zaopatrzenia. Siłami plutonu medycznego udziela się pomocy rannym i chorym. W razie potrzeby dowódca kompanii przewożą rannych i chorych do najbliższych punktów medycznych lub szpitali.

Szef służb technicznych organizuje, a podległy mu pluton remontowy wykonuje naprawy sprzętu samochodowego i częściowo sprzętu specjalnego, znajdującego się w wyposażeniu pododdziałów batalionu.

Zabezpieczenie materiałowo-techniczne batalionu chemicznego tyłów armii realizowane jest bezpośrednio z polowego składu sprzętu chemicznego ABMZ. Dowóz środków materiałowo-technicznego zabezpieczenia organizuje się siłami i środkami ABMZ.

V. PRACA DOWÓDCY I SZTABU BATALIONU W DZIAŁANIACH BOJOWYCH

Dowódca batalionu chemicznego tyłów armii rozpoczyna pracę nad powzięciem decyzji po otrzymaniu zadania od szefa wojsk chemicznych armii^{5/}. Metoda pracy dowódcy zależy od rodzaju zadania oraz czasu

5/ Zadanie batalion otrzymuje najczęściej drogą radiową.

jego wykonania. Każdorazowo dowódca i sztab batalionu, powinni tak zorganizować pracę, aby maksymalną ilość czasu wydzielić dla pododdziałów na sprawne i dokładne wykonanie przez nie zadań. Skrócenie czasu organizacji działań uzyskuje się przez równoległe wykonywanie szeregu czynności, jak: wydanie we właściwym czasie i formie zarządzeń wstępnych, organizację równoległej pracy przez dowódcę, sztab batalionu i dowódców pododdziałów itp.

Kolejność pracy dowódcy jest z zasady następująca: analiza zadania, kalkulacja czasu, wydanie zarządzeń wstępnych, ocena sytuacji, powzięcie decyzji, wydanie ustnego rozkazu bojowego, organizacja współdziałania.

Analiza zadania - polega na dokładnym zapoznaniu się z zadaniem bojowym batalionu i zrozumieniu roli i miejsca, jakie spełnia on w odtwarzaniu zdolności bojowej wojsk armii, w razie użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia, a zwłaszcza trwałych środków trujących.

W wyniku analizy zadania dowódca batalionu powinien:

- zrozumieć zamiar przełożonego w stosunku do dowodzonego bchem;
- wybrać z mapy miejsca /rejonu, kierunki/, w których pododdziały batalionu mają prowadzić odkażanie umundurowania lub zabiegi specjalne i rozpoznania skażeń /jeśli kchem jest w składzie bchem/;
- wyjaśnić warunki, w jakich zadania będą realizowane /czas i możliwości dowozu skażonego umundurowania i oporządzenia, rejonu prowadzenia odkażania/;
- sprecyzować sposób działania kompanii chemicznej;
- wyjaśnić, komu i w jaki sposób należy przekazywać informacje o ilości odkażonych przedmiotów mundurowych;
- sprawdzić funkcjonowanie łączności z szefem wojsk chemicznych armii.

Kalkulacja czasu - polega na dokładnym określeniu czasu wykonania czynności przez dowódcę batalionu i pododdziały. Dowódca batalionu powinien tak skalkulować czas, aby na prace organizacyjno-koncepcyjne w sztabie zużyć go jak najmniej, a maksymalną jego ilość wydzielić do dyspozycji pododdziałów.

Przykładowa kalkulacja czasu dokonywana przez dowódcę batalionu może być następująca:

"Obecnie jest godzina 18.45.....; czas rozpoczęcia odkażania 22.00-18.5.....1; czasu ogólnego osiągnięcia gotowości do działań - 3h.15..... godzin, w tym czasu dziennego godzin".

Czynności do wykonania przez dowódcę:

-¹⁰..... - analiza zadania i kalkulacja czasu;
-¹⁰..... - zapoznanie oficerów sztabu batalionu z zadaniem batalionu

- 10
 - i wstępnym zamiarem oraz wydanie im wytycznych do działań;
 - postawienie wstępnych zadań dowódcom kompanii odkażania umundurowania /dowódcy kompanii chemicznej/;
 15
 - ocena sytuacji;
 19.30
 - sprecyzowanie decyzji i zameldowanie jej szefowi wojsk chemicznych armii;
 19.35-19.50
 - wydanie rozkazu bojowego pododdziałom batalionu i wytycznych do bojowego zabezpieczenia działań;
 - kontrola i pomoc udzielona pododdziałom;
 22.30
 - zameldowanie szefowi wojsk chemicznych o gotowości batalionu do wykonania zadania.

Czynności do wykonania przez pododdziały batalionu:

- 30
 - przygotowanie się do marszu;
 45
 - marsz do rejonu odkażania umundurowania /zabiegów specjalnych/;
 - rekonesans rozmieszczenia punktów odkażania;
 - rozwijanie instalacji /na POU; PZS/;
 27.00
 - osiągnięcie gotowości do działań.

Po akalkulowaniu czasu dowódca batalionu zapoznaje szefa sztabu i swoich zastępców z zadaniem batalionu oraz nakazuje im przygotować dane niezbędne do powzięcia decyzji. Poszczególne osoby funkcyjne mogą przygotowywać:

Szef sztabu:

- propozycje organizacji rekonesansu;
- kalkulację marszu poszczególnych kompanii do punktów odkażania umundurowania /punktu zabiegów specjalnych/;
- propozycje organizacji łączności w marszu i w rejonie odkażania umundurowania;
- dane dotyczące organizacji zabezpieczenia bojowego działań pododdziałów batalionu /ochrona i obrona, maskowanie, obrona przeciwlotnicza, obrona przed bronią masowego rażenia itp./.

Zastępca dowódcy batalionu ds. technicznych:

- meldunek o aktualnym stanie technicznym sprzętu batalionu;
- propozycje zabezpieczenia technicznego poszczególnych pododdziałów na okres działań.

Kwatermistrz - zastępca dowódcy:

- propozycje organizacji zabezpieczenia materiałowego pododdziałów batalionu w toku działań;
- propozycje organizacji zabezpieczenia medycznego i działalności profilaktyczno-sanitarnej.

Dowódca batalionu wydaje również zarządzenia wstępne dowódcom kompanii odkażania umundurowania i dowódcy kompanii chemicznej.

W toku oceny sytuacji dowódca batalionu ocenia: prawdopodobny charakter działań nieprzyjaciela w czasie marszu i zajmowania rejonów przewidzianych do rozwinięcia w nich punktów odkażania umundurowania; zakres prac do wykonania na punktach odkażania /w rejonie punktu zabiegów specjalnych/; stan pododdziałów batalionu i ich możliwości bojowe; sposób zabezpieczenia bojowego działań pododdziałów batalionu.

Po przeprowadzeniu analizy zadania i dokonaniu oceny sytuacji dowódca batalionu podejmuje decyzję. Określa w niej:

- sposób wykonania postawionego zadania;
- siły i środki niezbędne do wykonania zadania;
- zadania dla pododdziałów;
- sposób organizacji współdziałania.

Dowódca batalionu chemicznego tyłów armii melduje swoją decyzję szefowi wojsk chemicznych armii lub przedstawia upoważnionemu oficerowi szefostwa, po czym wydaje rozkaz bojowy dla pododdziałów. W rozkazie podaje^{6/}:

- w pierwszym punkcie - wiadomości o nieprzyjacielu i charakter jego działań;
- w drugim punkcie - zadania zabezpieczanych elementów ugrupowania bojowego /operacyjnego/;
- w trzecim punkcie - zadania własne i sposób ich realizacji;
- w czwartym punkcie - zamiar dowódcy batalionu i sposób jego wykonania;
- w piątym punkcie - po słowie "rozkazuję" stawia zadanie bojowe kompanii chemicznej i kompaniom odkażania umundurowania oraz podaje sygnały alarmowe;
- w szóstym punkcie - normy zużycia materiałów podczas prowadzenia działań;
- w siódmym punkcie - gotowość do rozpoczęcia działań;
- w ósmym punkcie - swoje miejsce i zastępców.

Wzór rozkazu bojowego dowódcy batalionu chemicznego tyłów armii /frontu/ przedstawiono w załączniku nr 8.

Dowódca może też sprecyzować wytyczne do zabezpieczenia bojowego działań oraz omówić współdziałanie. Wytyczne powinny dotyczyć przedsięwzięć związanych z obroną przed bronią masowego rażenia, obroną przeciwlotniczą, maskowaniem, rozbudową inżynieryjną, zabezpieczeniem tyłowym itp.

Omawiając współdziałanie dowódca informuje o sposobach współpracy z oddziałami lub związkami taktycznymi, na korzyść których prowadzone jest odkażanie przedmiotów mundurowych /zabiegi specjalne/.

^{6/} Układ rozkazu podano na podstawie podręcznika - część III: "Wzory dokumentów bojowych pułku". Wyd. ASG WP - 1981, nr bibl. PF-1235.

Po wydaniu rozkazu bojowego dowódca batalionu kontroluje wykonanie zadań przez pododdziały batalionu. Sprawuje także nadzór nad rozwijaniem stanowiska dowódczo-obsługowego /SDO/ batalionu. O miejscu rozmieszczenia SDO batalionu i punktów obserwacyjnych /PO/ kompanii oraz osiągnięciu gotowości do działań dowódca batalionu melduje szefowi wojsk chemicznych armii.

W toku wykonywania zadań dowódca batalionu utrzymuje łączność z punktami odkażania /punktami zabiegów specjalnych/, kontroluje sposób wykonania zadań przez kompanie oraz kieruje procesem ich zabezpieczenia.

Postawione przez dowódcę batalionu zadania znajdują odzwierciedlenie na prowadzonej przez niego mapie roboczej. Wzór mapy roboczej dowódcy batalionu chemicznego tyłów armii przedstawiono w załączniku nr 9.

Sztab batalionu, kwatermistrzostwo i służby techniczne są organami dowódcy, zapewniającymi dowodzenie pododdziałami batalionu oraz zabezpieczenie materiałowo-techniczne ich działań.

Szef sztabu batalionu jest zastępcą dowódcy i odpowiada za gotowość bojową, organizację działań bojowych wojsk i ciągłe dowodzenie nimi. W pracy kieruje się decyzjami i wytycznymi dowódcy oraz zarządzeniami wyższych przełożonych. Kieruje przygotowaniem danych, potrzebnych dowódcy do powzięcia decyzji i osobiście bierze udział w opracowaniu najważniejszych dokumentów bojowych. Do podstawowych zadań kierowanego przez niego sztabu należy:

- utrzymanie wysokiej gotowości bojowej pododdziałów;
- ciągłe zbieranie, studiowanie i ocenianie informacji o sytuacji bojowej /operacyjnej/ i skazań oraz przygotowywanie dowódcy niezbędnych danych do podjęcia decyzji.
- planowanie działań, przekazywanie pododdziałom zadań bojowych, zabezpieczenie organizacji współdziałania i utrzymywanie go w toku działań bojowych;
- utrzymywanie ciągłej współpracy z szefostwem wojsk chemicznych i sztabem kwatermistrzostwa armii;
- organizowanie i zapewnienie realizacji zadań zabezpieczenia bojowego działań;
- ustalanie dla pododdziałów limitów zużycia środków materiałowych;
- organizowanie punktów dowodzenia i łączności;
- terminowe składanie meldunków i sprawozdań: do szefostwa wojsk chemicznych - o działalności bojowej, do sztabu kwatermistrzostwa - o miejscach i ilości odkażonego umundurowania oraz informowanie o sytuacji podległych pododdziałów;
- organizowanie odtwarzania zdolności bojowej pododdziałów;

- uzupełnianie pododdziałów oraz prowadzenie ewidencji stanu osobowego, uzbrojenia i techniki, a także dawki napromienienia pododdziałów;
- organizowanie i realizowanie przedsięwzięć dotyczących ochrony tajemnicy państwowej i wojskowej;
- kontrolowanie wykonania zadań przez podległe pododdziały i udzielenie im pomocy.

Pomocnik szefa sztabu ds. operacyjnych odpowiada za terminowe dostarczenie dowódcy i szefowi sztabu aktualnych danych o położeniu i stanie pododdziałów batalionu. Wykonuje niezbędne obliczenia taktyczno-operacyjne i przygotowuje dane potrzebne do powzięcia decyzji; notuje rozkazy wydawane ustnie przez dowódcę batalionu; opracowuje meldunki i sprawozdania dotyczące spraw operacyjnych; planuje i organizuje rozmieszczenie, przesunięcie i ochronę SDO batalionu; organizuje służbę dyżurną w sztabie; prowadzi dziennik działań bojowych i mapę sprawozdawczą.

Kwatermistrz - zastępca dowódcy batalionu odpowiada za gospodarkę batalionu, dowód środków materiałowych oraz za zaopatrywanie i obsługę pododdziałów przez podległe mu służby. Do obowiązków kwatermistrza należy: planowanie, organizowanie zaopatrywania pododdziałów w środki materiałowe i sprzęt oraz dowód wszystkich rodzajów zaopatrzenia; organizowanie zabezpieczenia medycznego; uzgadnianie z szefem sztabu i zastępcą do spraw technicznych zagadnień dotyczących rozmieszczenia tyłów batalionu; organizowanie zbiórki uszkodzonego i zdobycznego sprzętu; organizowanie i zapewnienie ciągłego dowodzenia podległymi siłami i środkami.

Szef służb technicznych odpowiada za realizację zadań zabezpieczenia technicznego działań bojowych. Do jego obowiązków należy: zaopatrywanie pododdziałów w sprzęt techniczny oraz zestawy remontowe; uzgodnienie z szefem sztabu i kwatermistrem zagadnień dotyczących rozmieszczenia i działania plutonu remontowego; nadzorowanie prawidłowego użytkowania i obsługi technicznej sprzętu i uzbrojenia.

VI. DOWODZENIE W BATALIONIE CHEMICZNYM TYŁÓW ARMII

Dowodzenie w batalionie chemicznym tyłów armii realizuje się ze stanowiska dowódczo-obszerwacyjnego /SDO/, rozmieszczonego w rejonie ześrodkowania całości lub części sił batalionu. W czasie wykonywania zadania przez pododdziały batalionu, SDO z reguły przemieszcza się do rejonu rozwinięcia punktów odkażania umundurowania. W toku operacji armijnych SDO bchem tyłów armii przemieszcza się, za zgodą szefa wojsk chemicznych armii, z częstotliwością jeden raz na 1-2 doby, na odległość 40-60 i więcej kilometrów. Miejsce rozmieszczenia SDO wybiera się

w pobliżu rejonu odkażania umundurowania batalionu lub zespołu POU jednej z kompanii.

Dowodzenie w batalionie realizuje się poprzez:

- techniczne środki łączności;
- styczność osobistą dowódcy z podwładnymi;
- oficerów sztabu batalionu;
- ruchome środki łączności.

Łączność dowódcy i sztabu bchem zapewnia się z:

- szefostwem wojsk chemicznych armii, tyłowym stanowiskiem dowodzenia armii, dowódcami pododdziałów bchem, oddziałem lub elementem ugrupowania operacyjnego, na korzyść którego działa bchem.

Uwzględniając specyfikę działania bchem i posiadane przez niego środki łączności, dowodzenie pododdziałami bchem realizowane będzie poprzez techniczne i ruchome środki łączności oraz skierowanych oficerów sztabu w rejon działania poszczególnych pododdziałów.

Z technicznych środków łączności, najczęściej wykorzystuje się w dowodzeniu łączność przewodową, rozwiniętą ze stanowiska dowódczo-obszernego bchem do kompanii odkażania umundurowania. W czasie pracy na POU, łączność radiową przy pomocy radiostacji UKF należy traktować, jako awaryjną, ze względu na konieczność maskowania radiowego oraz możliwości zakłóceń. W pełnym zakresie wykorzystuje się ją w marszu lub dowodzeniu na większych odległościach oraz do utrzymania łączności z przełożonymi. Schemat łączności radiowej bchem tyłów armii przedstawiono w załączniku nr 9.

Dowódcy kompanii dowodzą pododdziałami w toku odkażania bezpośrednio, poprzez kontakt osobisty z podwładnymi, jednocześnie nadzorując i obserwując pracę poszczególnych POU oraz kontrolując prawidłowość technologii odkażania, kontroli odkażonego umundurowania i prowadzenia niezbędnej dokumentacji materiałowej. Rodzaj technologii odkażania określa dowódca kompanii, a potrzebę powtarzania cyklu technologicznego - dowódcy plutonów.

VII. DOKUMENTY BOJOWE BATALIONU CHEMICZNEGO TYŁÓW ARMII

Dowódca i sztab batalionu opracowują dokumenty dowodzenia, sprawozdawczo-informacyjne i pomocnicze.

Do dokumentów dowodzenia należą:

- rozkazy bojowe dla pododdziałów batalionu;
- mapy robocze dowódcy, szefa służb technicznych i kwatermistrza.

Do dokumentów sprawozdawczo-informacyjnych należą:

- meldunki bojowe;

- dziennik działań bojowych, ewidencji informacji przekazanych i przyjętych;

- sprawozdania;
- księgi materiałowe.

Do dokumentów pomocniczych należą:

- plan obrony i ochrony sztabu batalionu;
- plan rozwinięcia POU;
- grafiki służb i dyżurów w sztabie;
- plan zabezpieczenia bojowego działań;
- plan rekonesansu;
- plan remontu instalacji i samochodu;
- harmonogram odkażania umundurowania;
- zapotrzebowanie na sprzęt oraz części zamienne;
- różnego rodzaju materiały kalkulacyjne.

Rozkaz bojowy dowódca batalionu wydaje ustnie. Jego treść omówiono w rozdziale V i przedstawiono w załączniku nr 8. Oficer operacyjny zapisuje treść rozkazu bojowego w dzienniku działań bojowych.

Mapa robocza dowódcy /szefa sztabu/ w skali 1:100 000 powinna zawierać wszystkie dane dotyczące działań bchem tyłów armii, a szczególnie:

- sytuację skażeń na drogach przegrupowania pododdziałów bchem i w rejonie prowadzenia odkażania umundurowania;
- rejonny ześrodkowania /wyjściowe/ bchem tyłów A;
- SDO dowódcy bchem;
- orientacyjna rubież styczności bojowej wojsk;
- drogi marszu poszczególnych pododdziałów do rejonu wykonania zadań;
- rejon /rejonny/ odkażania umundurowania;
- rejon ześrodkowania po wykonaniu zadania;
- warunki atmosferyczne;
- rejon rozmieszczenia TSD armii i zabezpieczanych elementów ugrupowania bojowego /operacyjnego/. Wzór części graficznej mapy roboczej dowódcy bchem przedstawiono w załączniku nr 10.

W legendzie do mapy podaje się: aktualne możliwości batalionu w zakresie rozpoznania skażeń, zabiegów specjalnych i odkażania umundurowania; schemat łączności, stan materiałowo-technicznego zabezpieczenia, straty i stan napromienienia pododdziałów oraz inne dane informacyjne niezbędne do pracy dowódcy /szefa sztabu/.

Mapę roboczą prowadzi dowódca osobiście, zaś niektóre elementy sytuacji i dane informacyjne wrysowują jego zastępcy lub oficerowie sztabu.

Mapę roboczą sztabu prowadzi starszy pomocnik szefa sztabu do spraw operacyjnych.

Meldunki bojowe /terminowe i doraźne/ dowódca bchem składa swoim przełożonym, w terminach określonych przez nich lub sytuację.

Treść meldunków doraźnych dotyczy nagle wynikłych, ściśle określonych sytuacji, na przykład uderzeń BMR, skażeń, a ich forma jest podobna do meldunków terminowych i innych.

Meldunek terminowy, na przykład sprawozdawczy powinien zawierać:

- charakterystykę działania nieprzyjaciela i straty poniesione przez bchem w toku wykonywania zadania;
- aktualne czynności bchem;
- miejsce i ilość rozwijanych punktów odkażania umundurowania, ilość sił wykonujących zadanie, czas prowadzenia odkażania, ilość odkażonego umundurowania;
- zużycie odkażalników i innych środków materiałowych oraz aktualny stan zaopatrzenia i wyposażenia batalionu;
- propozycje, prośby, uwagi i inne informacje.

Meldunek terminowy może być opracowany na piśmie lub graficznie z legendą, w każdym przypadku z dokładnym podaniem miejsca i czasu jego sporządzenia.

Inne dokumenty sprawozdawczo-informacyjne oraz pomocnicze opracowuje się zgodnie z ustaleniami regulaminu służby polowej sztabów. Opracowane dokumenty powinny być czytelne, posiadać cechy przydatności użytkowej i zawierać tylko te informacje, które są niezbędne do pracy sztabu i przełożonym.

BIBLIOGRAFIA:

1. Instalacja do odkażania umundurowania AGW - 3U, instrukcja. Wyd. MON 1981, Chem. 294/80.
2. Instalacja do odkażania umundurowania BU-2 na samochodzie - instrukcja. Wyd. MON 1957, Chem. 52/57.
3. KAMIŃSKI Zbigniew gen. bryg. - Zmiany organizacyjne w tyłach operacyjnych /materiał do studiowania dla kadry ASG WP/. Wyd. ASG WP, 1981, nr bibl. 01094.
4. LEWANDOWSKI Czesław płk dr - Analiza struktury organizacyjnej i potrzeb w zakresie odkażania umundurowania i oporządzenia w operacjach armijnych, rozprawa doktorska. Wyd. ASG WP 1979, nr bibl. 0698.
5. LEWANDOWSKI Czesław płk dr - Działanie batalionu odkażania umundurowania, skrypt. Wyd. ASG WP 1972, nr arch. 041861.
6. Taktika chemicznych wojsk - uczebnik. Wyd. WACHZ Moskwa 1979, nr bibl. ASG WP PF-20273.
7. Tyły armii ogólnowojskowej - podręcznik. Wyd. ASG WP 1981, nr bibl. 01087.
8. Zabezpieczenie chemiczne działań bojowych wojsk w operacjach armijnych - podręcznik. Wyd. ASG WP 1980, nr bibl. PF-933.
9. Zabiegi specjalne umundurowania, obuwia, oporządzenia i środków ochrony przed skażeniami - instrukcja. Wyd. MON, 1972, Chem. 221/72.

Przeznaczenie, dane taktyczno-techniczne instalacji AGW oraz
możliwości odkażania i dezynfekcji umundurowania^{1/}

Instalacja AGW - 3U służy do odkażania systemem paropowietrznoamo-
niakalnym umundurowania, obuwia, oporządzenia i indywidualnych środków
ochronnych skażonych parami lub kroplami trwałych środków trujących.
Instalacja może być także wykorzystana do dezynfekcji i dezynsekcji wy-
mienionego wyposażenia mieszaniną paropowietrzną /gorące powietrze na-
syczone parą/. Instalacja jest zamontowana na czterech podwoziach samo-
chodowych ZIt-131. Składa się z siłowni, dwóch instalacji komorowych
oraz samochodu pomocniczego. Może być eksploatowana w temperaturze po-
wietrza od -40° do $+40^{\circ}\text{C}$.

Dane taktyczno-techniczne:

ilość komór odkażających	- 8;
objętość robocza jednej komory	- 2 m^3 ;
wydajność gorącego powietrza	- $2000 \text{ m}^2/\text{h}$;
wydajność pompy przy ciśnieniu 200 kPa /2 kg/cm ² /	- 250 kg/h;
temperatura pary przy wylocie z kolektora	- $+160^{\circ}$;
temperatura gorącego powietrza	- $+90^{\circ}\text{C}$;
zapas oleju napędowego do ogrzewania kotła /na 10-12 godzin pracy/	- 430 kg;
zużycie paliwa przez jeden palnik przy ciśnieniu 700 kPa /7 kg/cm ² /	- $8 \pm 1 \text{ kg/h}$;
zużycie paliwa przez silnik "MOSKWICZ"	- 5 kg/h;
czas rozwijania instalacji:	
- latem	- 1,5 - 2 h;
- zimą	- 2 - 2,5 h;
czas zwijania instalacji	- 1 h;
obsługa	-13 ludzi.

Normy załadowcze do jednej komory odkażającej:

- umundurowanie polowe	- 48 kpl.;
- kurtki i spodnie watowane	- 75 par;
- odzież i płaszcze ochronne	- 32 szt.;
- płótno brezentowe	- 65 m^2 ;
- buty skórzane	-180 par;
- trzewiki	-300 par;
- kożuszki	- 5 szt.;
- obuwie filcowe	-150 par.

1/ Załącznik wykonano na podstawie instrukcji "Instalacja do odkażania
umundurowania AGW-3U". Wyd. MON, 1981, Chem. 294/80.

Jednorożowe możliwości odkażania, dezynfekcji, dezynsekcji/
umundurowania w instalacji AGW - 3U^{1/}

Nazwa przedmiotu	Norma załadowania instalacji /8 komór/	Temperatura odkażania /w oc/	Typ V-gazów	Typ somanu	Typy i metody odkażania	Czas dezynfekcji przedmiotów skażonych bakteriami niezarodni-kującymi /w min/	Czas dezynfekcji przedmiotów skażonych bakteriami zarodni-kującymi /w h/	Czas dezynsekcji /w min/	Normy szkodliwego węgla i amoniaku w instalacji przy skażeniu /w %/	Typy i metody odkażania
Kompletne umundurowanie	384 kpl. 240 sz/	95-100	1,5	1	1	7	3	10	11	12
Umundurowanie wiatowane /spodnie i kurtka/	600 par	95-100	3	1	2	7	-	-	40	80
Obuwie filcane	1200 par	95-100	3	-	1	7	-	-	40	80
Plaszcz ochronny i odzież ochronna	256 szt.	95-100	2,5	4	2,5	7	3,5	15	40	80
Płótno brzośtowe	520 m ²	95-100	3	-	1	-	3,5	15	40	80
Buty skórzane	1440 par	55-60	4	-	6	12	-	-	40	80
Trzewiki	2400 par	55-60	4	-	8	12	-	-	40	80
Kozużki	256 szt.	55-60	4,5	-	6	-	-	45	40	80

1/ Tabelę wykonano na podstawie instrukcji "Instalacja do odkażania umundurowania AGW-3U" załącznika nr 10 i 11. Wyd. MGN, W-wa 1961.
Chem. 294/EO.

2/ Liczba w mianowniku dotyczy normy załadowania instalacji do dezynfekcji przedmiotów skażonych bakteriami niezarodni-kującymi.

3/ Czas odkażania liczy się od chwili uzyskania w komorze wymaganej temperatury, odczytanej na górnym termometrze manometrycznym.

Przeznaczenie, dane taktyczno-techniczne instalacji
BU-4 oraz możliwości odkażania umundurowania^{1/}

Instalacja BU-4 przeznaczona jest do odkażania bielizny, umundurowania oraz indywidualnych środków ochrony przed skażeniami. Skażone przedmioty odkaża się w kotłach stalowych przez gotowanie w czystej wodzie lub wodnym roztworze soli kalcynowanej, albo sposobem paroamoniakalnym. Urządzenie instalacji BU-4 przewozi się na samochodzie GAZ-63.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne:

- pojemność jednego kotła	- 350 l;
- pojemność zbiornika metalowego	- 700 l;
- średnia wydajność pompy BKF-4	- 50-60 l/min;
- ilość kotłów	- 4.

Normy załadowania do jednego kotła:

--bielizna	- 80 par;
- umundurowanie bawełniane	- 40 kpl.;
- buty gumowe	- 30 par;
- rękawice gumowe	- 300 par;
- pończochy ochronne pogumowane	- 40 par;
- odzież ochronna	- 20 szt.;
- torby na maski p/gaz	- 200 szt.;
- maski p/gaz	- 100 szt.;
- płótno brezentowe	- 30-35 m ² .

Czas nagrzewania wody w kotle do 100°C wynosi;

- przy paleniu drewnem o wilgotności 20-30% i temperaturze powietrza - 10°C	- 90 min;
- przy paleniu drewnem o wilgotności 20-30% i temperaturze powietrza +15°C	- 60 min;
- zużycie drewna na dwa kotły	- 160-180 kg;
- zużycie sody kalcynowanej na cztery kotły	- 14 kg;

/jedno załadowanie/

- zużycie wody	- 1000 l/godz.

Czas suszenia na suszarni polowej przy temperaturze około 20°C wynosi:

- butów gumowych	- 1,5 - 2 godz.;

1/ Załącznik wykonano na podstawie instrukcji: "Instalacja do odkażania umundurowania BU-2 na samochodzie". Wyd. MON 1957, Chem. 52/57.

- rękawic gumowych	- 1 - 1,5 godz.;
- umundurowania bawełnianego	- 2,5 - 3 godz.;
- bielizny	- 2 - 2,5 godz.

Czas całkowitego odkażania /od załadowania kotła do końca suszenia/ wynosi:

- butów gumowych/ładow. śr. 20 min., podgrzanie wody - 60 min., odkażenie 180 min, rozład. 20 min., susz. 90 min = 370 min 6 h/ - 6 godz.;
- umundurowania bawełnianego 20+60+60+20+150 = 310 min ≈ 5 h - 5 godz.;
- bielizny 20+60+60+20+120 ≈ 280 min - 3,5 godz.

W ciągu doby w instalacji do odkażania, przy nieprzerwanej pracy 4 kotłów można odkazić:

- bielizny	- 1600 par;
- umundurowania bawełnianego	- 640 par;
- butów gumowych	- 240+320 par;
- rękawic gumowych	- 2400 par.

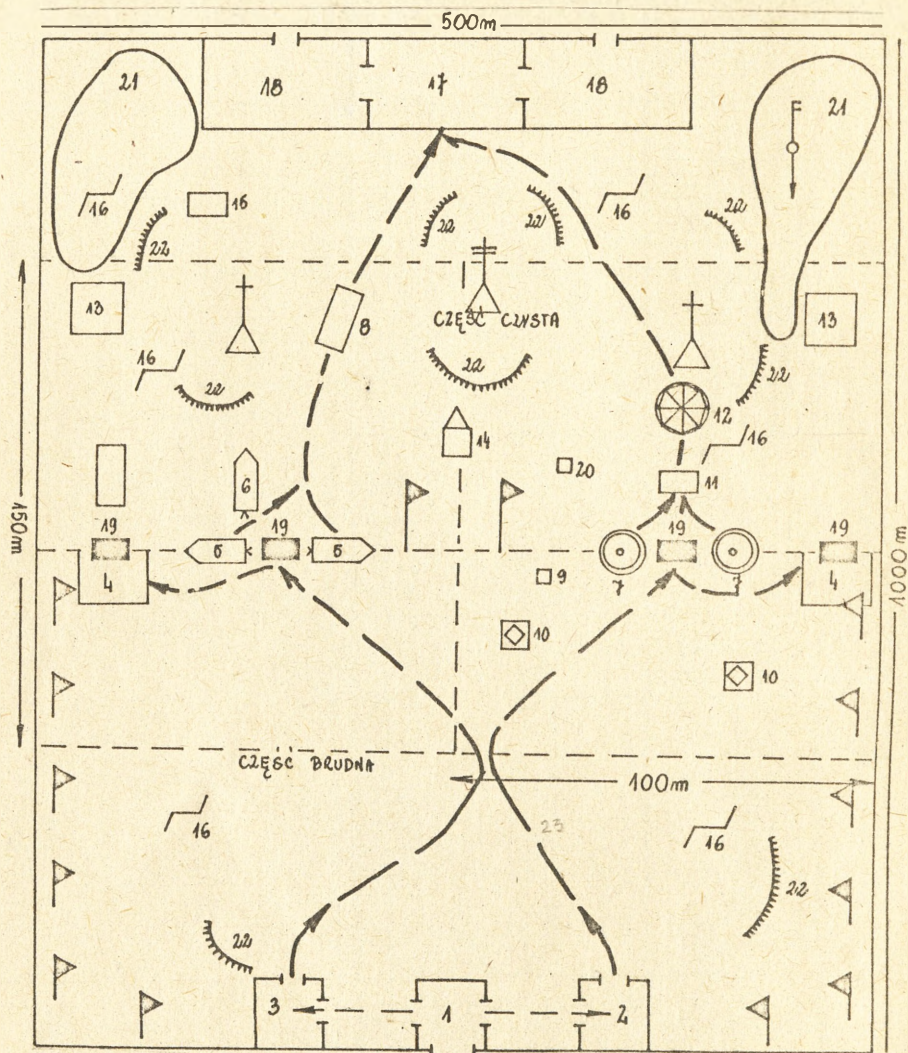
Obsługa składa się z 6 ludzi /dowódca instalacji, kierowca, czterech odkażaczy/.

Możliwości jednorazowego zaopiekowania wszystkich instalacji batalionu chemicznego tyłów armii oraz czas odkażenia dezynfekcji i dezynsekcji w jednym cyklu technologicznym

Nazwa przedmiotu	J.m.	1 kou				2 kou				bchem tyłów armii	Uwagi		
		Dwie instalacje AGW /normy zaopiekowania/	Dwie instalacje BU-4 /normy zaopiekowania/	Możliwości odkażenia i dezynsekcji	Dwie instalacje AGW /normy zaopiekowania/	Cztery instalacje BU-4 /normy zaopiekowania/	Możliwości odkażenia i dezynsekcji	Cztery instalacje AGW /normy zaopiekowania/	Możliwości odkażenia i dezynsekcji				
Kompletne umundrowanie	kpl.	768	320	1068	768	640	1536	768	1536	960	2496	1536	
Umundrowanie wato- we /spodnie i kurtki/	para	1200	-	1200	-	1200	-	1200	-	2400	-	2400	-
Obuwie filcowe	para	2400	240	2640	-	2400	480	2640	-	4800	720	5520	-
Płaszcz ochronny i odzież ochronna	szt.	512	160	672	512	320	592	512	1024	480	1504	1024	
Piółno brezentowe	m ²	1040	280	1160	1040	560	1320	1040	2060	840	2920	2080	
Buty skórzane	para	2880	-	2880	-	2880	-	2880	-	5760	-	5760	
Trzewiki	para	4800	-	4800	-	4800	-	4800	-	9600	-	9600	
Kozuszk	szt.	512	-	512	160	512	160	512	160	1024	1024	320	

1/ Dotyczy butów gumowych odkażanych w kotłach BU-4.

SCHEMAT
KOMPANIJNEGO PUNKTU ODKAŻANIA UMUNDUROWANIA /WARIANT/

LEGENDA:

1. Miejsce sortowania skażo

LEGENDA:

1. Miejsce sortowania skażonego umundurowania
2. Magazyn skażonego umundurowania
3. Magazyn zakaźnego umundurowania
4. Miejsce zdejmowania odzieży ochronnej
5. Rozwinięta inst. AGW
6. Siłownia AGW
7. Rozwinięta inst. BU
8. Suszarnia AGW
9. Paliwo BU
10. Doły chłonne
11. Wyzymaczka BU

12. Suszarnia polowa BU
13. Miejsce nakładania odzieży ochr.
14. Ogrzewany namiot wypoczynku
15. Miejsce skład. śr. mat.-techn.
16. Ukrycia szczeliny plot
17. Miejsce sortowania odkażonego umund.
18. Magazyn odzież. umundurowania
19. Przejście z połowy czystej na brudną
20. Zbiornik wody BU
21. Rejon wyczekiwania i ukrycia śr.transp.
22. Stanowiska obronne
23. Drogi dowozu skażonego umundurowania

Sposoby odkażania, dezynfekcji i dezynsekcji umundurowania, obuwia i indywidualnych środków ochrony przed skażeniami^{1/}

Sposoby odkażania umundurowania powinny zabezpieczyć:

- dostateczny stopień neutralizacji drogą zmiany składu chemicznego cząstek środka chemicznego lub przez ich usunięcie z powierzchni skażonej;
- zachowanie fizyczno-chemicznych właściwości odkażanych przedmiotów;
- zachowanie parametrów zewnętrznego wyglądu odkażonych przedmiotów oraz ich właściwości higienicznosanitarnych.

Umundurowanie, obuwie, wyposażenie i indywidualne środki ochrony przed skażeniami są wykonane z tkanin bawełnianych, wełnianych lub sukiennych, ze skóry, futer, gumy lub tkanin pogumowanych. Wszystkie one posiadają różne właściwości i trwałość na działanie różnorodnych, fizycznych i chemicznych czynników procesów odkażania. Toteż w tym procesie odkażania niezbędne jest uwzględnienie właściwości poszczególnych materiałów. Ponadto przy zastosowaniu tego samego sposobu odkażania dla różnych tkanin i środków, stosowane będą różne reżimy technologiczne.

Wymienione przedmioty odkaża się następującymi sposobami:

- przecieraniem roztworami odkażającymi;
- posypywaniem powierzchni skażonych aktywowanym proszkiem silikażelowym, a następnie jego usunięciem ze skażonej powierzchni;
- gotowaniem;
- działaniem mieszaniny paroamoniakalnej;
- działaniem mieszaniny paropowietrznoamoniakalnej;
- praniem w roztworach wodnych;
- praniem ekstrakcyjnym z użyciem rozpuszczalników organicznych;
- wietrzeniem.

Sposób odkażania uzależniony będzie od rodzaju tkaniny skażonego przedmiotu, rodzaju skażenia, sytuacji bojowej posiadanych środków i instalacji.

Dwa pierwsze sposoby odkażania stanowią przedsięwzięcia częściowego odkażania przy pomocy pakietów i zestawów odkażających i stosowane są bezpośrednio w pododdziałach, w maksymalnie krótkim czasie po skażeniu. Są one w swojej istocie zabiegami doraźnymi. Pozostałe sposoby

1/ Załącznik wykonano na podstawie instrukcji: "Zabiegi specjalne umundurowania, obuwia, oporządzenia i środków ochrony przed skażeniami". Wyd. MON, W-wa 1972, Chem. 221/71.

odkazania stanowią przedsięwzięcia całkowitego odkazania przy pomocy instalacji AGW-3 i BU-4.

Sposoby dezynfekcji i dezynsekcji^{2/}:

- mieszanina paropowietrzna;
- para wodna z formaldehydem;
- gotowanie;
- moczenie w środkach dezynfekcyjnych;
- pranie w roztworach odkazających.

2/ Szczegółowy opis poszczególnych sposobów odkazania, dezynfekcji i dezynsekcji występuje w instrukcji: "Zabiegi specjalne umundurowania, obuwia, oporządzenia i środków ochrony przed skażeniami".
Wyd. MON, W-wa 1972, Chem. 221/71.

ROZKAZ BOJOWY DOWÓDCY ... bchem^{1/} tyłów armii
/wydany ustnie/

1. Nieprzyjaciel' /charakterystyka jego działań, ru-
bież styczności z nim/.
2. Wojska ... armii /krótka charakterystyka ich dzia-
łań/.
3. ... bchem tyłów ... armii otrzymał zadanie przeprowadzić odkaże-
nie ... kpl. /ilość/ umundurowania w rejonie
/miejscowości, współrzędne/ w czasie od do
4. Zdecydowałem:

Rozwinąć dwa zespoły punktów odkażania umundurowania w rejonie
..... siłami 1 i 2 kou oraz punkt zabiegów specjalnych w rejonie .
..... . Rozpoznanie skażeń prowadzić na kierunku /rejo-
nie/ siłami kchem.

5. R o z k a z u j ę :

a/ 1 kou zorganizować zespół punktów odkażania umundurowania w re-
jonie /miejscowości, współrzędne/. Droga marszu do
rejonu /miejscowości, współrzędne/. Punkt wyjściowy
..... /miejscowości, współrzędne/ przekroczyć o
godz. Przeprowadzić odkażanie umundurowania skażonego ŚT
..... . Gotowość do odkażania o godz. ;

b/ 2 kou zorganizować zespół punktów odkażania umundurowania
..... itd.;

c/ kchem zająć rejon /miejscowości, współ-
rzędne/. Droga marszu współrzędne. Punkt wyjścio-
wy /miejscowość, współrzędne/ przekroczyć o godz.
W rejonie zorganizować PZS oraz posterunki obserwacji ska-
żeń.

6. Normy zużycia środków materiałów do odkażania umundurowania i za-
biegów specjalnych
..... /wyszczególnić rodzaj środka materiałowego
i ilość zużycia/

7. Gotowość do działań

8. Stanowisko dowódczo-obszerny bntalonu rozwinąć w rejonie
..... /miejscowość, współrzędne/ od godz.
Zastępcy - etatowi i dowódca 1 kou.

1/ Załącznik wykonano na podstawie podręcznika - część III "Wzory do-
kumentów bojowych pułku". Wyd. ASG WP, W-wa 1981, nr bibl.PF-1235.

6270
5692

Schemat łączności radiowej ... batalionu chemicznego tyłów armii

Lp.	Nazwa sieci lub kierunku	Typ rdst.	... A	SD	TSD	dca	sztab	kchem	bchem tyłów armii i podległe pododdziały	Inne pododdziały
1	S/R szefa wojsk chemicznych i SOAS ... A	R-118							1 kcu 2 kcu	Pozostałe jednostki armijne wojsk chemicznych
2	S/R kwatermistrza ... A	R-118								
3	S/R d-cy bchem tyłów ... A	R-107 R-123								
4	S/R d-cy kchem	R-107 R-123								
5	S/R d-cy 1 kcu	R-107								
6	S/R d-cy 2 kcu	R-107								

Szef sztabu ... bchem tyłów ... A
.....

ESTABLISHED 1840
No. 44360

44360

